

THE WEXNER FOUNDATION

WHP ALUMNI WELCOME

**NEEDS AND DEEDS:
THE WEXNER HERITAGE ALUMNI NETWORK RESPONDS
LET'S TALK...NOW**

**Thinking About Year-End Giving: A Jewish Approach
with Rabbi Elie Kaunfer**
Tuesday, December 12th, 2023 ~ Hanukkah: 5th Day

[wexnerfoundation.org](https://www.wexnerfoundation.org)

[wexnerfoundation](https://www.facebook.com/wexnerfoundation)

[@wexnertweets](https://twitter.com/wexnertweets)

QUESTION ONE: How Much Should I Give?

<p>1) This is the order of Terumot and Maasrot (tithes): Once one has harvested the seed of the land or gathered in the fruit of the trees, and has completed his work, he must separate from it 1/50 – this is called “Terumah Gedolah” – and give it to the Priest...</p> <p>Afterward one must separate out from the remainder 1/10 – this is called “Maaser Rishon” – and give it to the Levi... Afterward one must separate out from the remainder 1/10, and this is called “Maaser Sheni” – and it is for the owner to eat in Jerusalem...</p> <p>By this order does one separate in the 1st, 2nd, 4th, and 5th years of the 7 year cycle. But in the 3rd and 6th year of the 7 yr cycle, after one has separated out “Maaser Rishon,” he must separate out the remaining “maaser” and give it to the poor, and this is called “maaser oni”... (Rambam, Laws of Gifts to the Poor, 6:2-4)</p>	<p>רמב"ם הלכות מתנות עניים פרק ו</p> <p>הלכה ב וזהו סדר תרומות ומעשרות: אחר שקוצר זרע הארץ או אוסף פרי העץ ותגמר מלאכתו מפריש ממנו אחד מן החמשים, וזהו הנקרא תרומה גדולה ונותנה לכהן, ועל זה נאמר בתורה ראשית דגנך תירושך ויצהרדך, ואחר כך מפריש מן השאר אחד מעשרה, וזהו הנקרא מעשר ראשון, ונותנו ללוי, ועל זה נאמר בתורה כי את מעשר בני ישראל וגוי' ונאמר ולבני לוי הנה נתתי את כל מעשר בישראל.</p> <p>הלכה ג ואחר כך מפריש מן השאר אחד מעשרה והוא הנקרא מעשר שני, והוא לבעליו ואוכלין אותו בירושלים, ועליו נאמר ואם גאל יגאל איש ממעשרו, ועליו נאמר עשר תעשר ואכלת לפני ה' אלהיך במקום אשר יבחר. רמב"ם הלכות מתנות עניים פרק ו</p> <p>הלכה ד על הסדר הזה מפרישין בשנה ראשונה מן השבוע ובשניה וברביעית ובחמישית, אבל בשלישית ובששית מן השבוע אחר שמפרישים מעשר ראשון מפריש מן השאר מעשר אחר ונותנו לעניים והוא הנקרא מעשר עני, ואין בשתי שנים אלו מעשר שני אלא מעשר עני, ועליו נאמר מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההיא והנחת בשעריך ובא הלוי, ועליו נאמר כי תכלה לעשר.</p>
---	---

<p>2) How much to give? Rabbi Ila'a said: In Usha they made an enactment: The one who gives away money shouldn't give away more than 20%. It is also taught in a baraita (earlier source): The one who gives away money shouldn't give away more than 20%. There was an incident in which someone tried to give away more than 20% and his colleagues didn't let him. Rav Nahman, and some say Rav Aha bar Yaakov asked: What is the scriptural source? “All that You give me I will tithe, tithe to You” (Gen 28) (Babylonian Talmud Ketubot 50a)</p>	<p>(תלמוד בבלי מסכת כתובות דף נ עמוד א</p> <p>א"ר אילעא: באושא התקינו, המבזבז - אל יבזבז יותר מחומש. תניא נמי הכי: המבזבז - אל יבזבז יותר מחומש, שמא יצטרך לבריות; ומעשה באחד שבקש לבזבז [יותר מחומש] ולא הניח לו חבירו... אמר רב נחמן, ואיתימא רב אהא בר יעקב: מאי קרא? +בראשית כ"ח+ וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך.</p>
---	--

<p>3) It is clear that according to Torah law, whoever has a days worth of income must give the remainder to the poor. Only his life precedes, but whoever has enough to sustain one day, the remaining money must go to the poor. But in Usha they established that one shouldn't spend more than 20%, and the based it on the verse "I will surely tithe." (Hatam Sofer Responsa 229)</p>	<p>שו"ת חתם סופר חלק ב (יו"ד) סימן רכט דודאי משמע מדין תורה כל שיש לו פרנסת יומו צריך ליתן המותר לעני רק חייו קודמים אבל כל שיש לו די פרנסת יומו יתר שאר ממונו לעני הצריך רק באושא התקינו שלא יבזבז אדם יותר מחומש וסמכוהו אקרא עשר אעשרנו לך</p>
<p>4) Principal or income? They took a vote in Usha that a person should give away 20% of his property to fulfill mitzvot. Rabbi Gamliel son of Ininya asked of Rabbi Mana: How could someone give 20% of his property? In five years he will have lost all his possessions! He answered. At first give of the principal (assets), and going forward, give from income. (Jerusalem Talmud Peah 1:1; 15b)</p>	<p>תלמוד ירושלמי מסכת פאה פרק א דף טו טור ב ה"א נמנו באושא שיהא אדם מפריש חומש מנכסיו למצות ... רבי גמליאל בר איניניא בעא קומי רבי מנא מה חומש בכל שנה ושנה לחמש שנים הוא מפסיד כולא אמר ליה בתחילה לקרן מיכן ואילך לשכר</p>
<p>5) Gradations of Giving How much should one give? If he can afford, give as much as the poor people need. If he can't afford all the poor peoples' needs, he should give what he can. How much should he give? Up to 20% of his assets is admirable. 10% is intermediate. Less than this is an evil sign. (Tur, Yoreh Deah, #249)</p>	<p>טור יורה דעה סימן רמט שיעור נתינתה אם ידו משגת יתן כפי צורך העניים אם אין ידו משגת לכל צורך העניים יתן כפי השגת ידו כמה הוא יתן עד חומש נכסיו מצוה מן המובחר ואחד מי' מדה בינונית פחות מכן עין רעה</p>
<p>6) Me First R. Saadia wrote that a person must advance his own financial well-being before all others, and is not obligated to give charity until he has his own financial well-being secured, as it says: "And your brother shall live with you" – your life takes precedence to your brother's. (Tur, Yoreh Deah, #251)</p>	<p>טור יורה דעה סימן רנא 11) כתב ה"ר סעדיה חייב אדם להקדים פרנסתו לכל אדם ואינו חייב לתת צדקה עד שיהיה לו פרנסתו שנאמר וחי אחיך עמך חייך קודמין לחיי אחיך</p>

PART TWO: Where Should I Give?

<p>1) If you lend money to My people, to the poor among you, do not act toward them as a creditor; exact no interest from them. If you take your neighbor's garment in pledge, you must return it to him before the sun sets, it is his only clothing, the sole covering for his skin. In what else shall he sleep? Therefore, if he cries out to Me, I will pay heed, for I am compassionate. (Exodus 22:24-26)</p>	<p style="text-align: right;">שמות פרק כב</p> <p>(כד) אם כִּסֹּף תִּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הָעֲנִי עִמָּךְ לֹא תִהְיֶה לוֹ כְּנֶשֶׁה לֹא תִשְׁיִמוּן עָלָיו נֶשֶׁד׃ (כה) אִם חָבַל תִּחַבֵּל שְׁלֵמַת רֵעֶךָ עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ תִּשְׁיָבֶנּוּ לוֹ׃ (כו) כִּי הוּא כִסּוּתָהּ כִסּוּתוֹ לְבִדָּה הוּא שְׁמַלְתּוֹ לְעָרוֹ בְּמָה יִשְׁכַּב וְהִיא כִּי יִצְעַק אֲלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי חֲנוּן אֲנִי׃</p>
<p>2) Rav Yosef Taught: "When you loan money to my nation, to the poor with you (Exodus 22:24)" – my nation and a non-Jew, my nation comes first. A poor and a rich person – a poor person comes first. Your poor and the poor of your city – your poor come first. The poor of your city and the poor of another city – the poor of your city come first. (Babylonian Talmud Bava Metzia 71a)</p>	<p>תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף עא עמוד א</p> <p>דתני רב יוסף׃ + שמות כ"ב + אם כסף תלוה את עמי את העני עמך, עמי ונכרי - עמי קודם, עני ועשיר - עני קודם, ענייך ועניי עירך - ענייך קודמין, עניי עירך ועניי עיר אחרת - עניי עירך קודמין.</p>
<p>... "The poor of your city take precedence over the poor of another city" – this is only in a case where they both need food or clothing. However, if the poor of your city have enough basic needs, but they don't have more expansive needs covered, in this case the poor of another city take precedence." - Hattam Sofer Responsum 2:231</p>	<p>(שו"ת חתם סופר חלק ב (יו"ד) סימן רלא</p> <p>ושוב דריש עניי עמך קודמין וכו' ועניי קרוביך קודמין כ' ז"ל לכן הקדים התאב תאב קודם לומר עניי עירך קודמין לעניי עיר אחרת היינו אם שניהם צריכים למזון או לכסות אבל אם עניי עירך יש להם כדי חיותם אלא שאין להם הרוחה כלל לזה עניי עיר אחרת קודמין לעניי עירך דהתאב תאב קודם</p>

<p>Redeeming captives takes precedence over providing food and clothing for the poor. There is no greater mitzvah than redeeming captives, for the captive is in the category of the starving, the thirsting, and the naked, indeed in danger of losing his own life. One who remains indifferent to his redemption transgresses, "Do not harden your heart," and "Do not clench your hand," and "Do not stand idly by blood of your brother," and "he shall rule ruthlessly in your sight," and "You shall open your hand to your poor," and "Your brother shall live with you," and, "Love your neighbor as yourself," and "Save those taken to their death." There is no more inclusive mitzvah than redeeming captives. [AJWS translation] Rambam Laws of Gifts to the Poor 8:10</p>	<p>פדיון שבויים קודם לפרנסת עניים ולכסותן, ואין לך מצוה גדולה כפדיון שבויים שהשבוי הרי הוא בכלל הרעבים והצמאים והערומים ועומד בסכנת נפשות, והמעלים עיניו מפדיונו הרי זה עובר על לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ידך ועל לא תעמוד על דם רעך ועל לא ירדנו בפרך לעיניך, ובטל מצות פתח תפתח את ידך לו, ומצות וחי אחיך עמך, ואהבת לרעך כמוך, והצל לקוחים למות והרבה דברים כאלו, ואין לך מצוה רבה כפדיון שבויים.</p>
<p>There are those who say that the commandment to build a synagogue is more important than the commandment of general tzedakah, but tzedakah that teaches young children Torah or heals poor people who are sick is more important than the commandment to build a synagogue. - Shulhan Arukh YD 249:16</p>	<p>שולחן ערוך יורה דעה הלכות צדקה סימן רמט סעיף טז כ] יש מי שאומר שמצות בית הכנסת עדיפא ממצות צדקה, ומצות צדקה לנערים ללמוד תורה או לחולים עניים, עדיף ממצות בית הכנסת. הגה: כא] מה שנוהגין לפסוק צדקה יב עבור מתים בשעת הזכרת נשמות, מנהג ותיקין הוא <ה> ומהני לנשמותיהם. (רוקח סימן רי"ז).</p>
<p>Tzitz Eliezer Vol. 9, Section 1, 2:4 [Commenting on Rabbi Meir of Rothenberg's permission to use money designated for the poor to purchase books for study or to be lent to others.] One can say that he permits this because the books will be lent for study to those who need them, and anyone who needs these books is considered poor, insofar as this person lacks them. This is like distributing spiritual food, and is no less desirable than distributing physical food to those who need it . . . I have seen an opinion that . . . one may certainly use this money to buy books for the children of the poor, for providing spiritual food to the poor is also considered to be tzedakah.</p>	<p>ציץ אליעזר חלק ט סימן א ב:ד וזה שמתיר במהר"ם שם לקנות מהכסף גם ספרים ללמוד בהם ולהשאילן לאחרים, יש לומר דהוא זה גם כן מפני שישאילם לנצרכים ללמוד בהם שכל הנצרך להם עני הוא בחסר לו זה והר"ז כמספק לו מזון רוחני שאין זה גרוע ממספק מזון גשמי לחסר לו . . . וראי' להאמור יש להביא מדברי ספר בית דינו של שלמה חיו"ד סי' א' שכותב דאבל לקנות ספרים לבני עניים זה ודאי דבא מן המעשר, שכ"כ הרב שכה"ג עיי"ש. והיינו מפני שהמצאת מזון רוחני לעניים ג"כ לנתינת צדקה תחשב וכנ"ז</p>

<p>29) The value of deeds is not dependent on the greatness of the deed, but on the number of deeds...an example of this: If a person gives 1,000 dinar at one time and to one person, the value of giving will not be achieved in this act like the one who gives 1,000 times with 1,000 dinar, and gives each of those away while exercising the spirit of generosity.... (Rambam, Commentary to the Mishna, Avot 3:15)</p>	<p>פירוש המשנה לרמב"ם מסכת אבות פרק ג משנה טו</p> <p>אחר כך אמר, שהמעלות לא יושגו לפי שעור גדול המעשה, אלא לפי רוב מספר המעשה. וזה, שהמעלות אמנם יושגו בכפול מעשי הטוב פעמים רבות, ובזה יושג הקנין, לא בשיעשה האדם מעשה אחד גדול ממעשי הטוב, שבזה לבדו לא יושג קנין. משל זה, שהאדם אם יתן למי שראוי אלף דינר, בפעם אחת ולאיש אחד, לא תושג לו מעלת הנדיבות בזה המעשה האחד הגדול, כמו שתושג למי שיתנדב אלף פעמים באלף דינר, ויתן כל דינר מהם על צד הנדיבות, לפי שזה ייכפל על ידו מעשה הנדיבות אלף פעמים, ויושג קנין חזק, וזה פעם אחת בלבד התעוררה הנפש התעוררות גדולה למעשה טוב, ואחר כן פסקה מזה. וכן בתורה אין שכר מי שפדה אסיר במאה דינר, או נתן צדקה לעני במאה דינר שהיו די מחסורו, כמו מי שפדה עשרה אסירים, או השלים חסרון עשרה עניים, ואפילו בעשרה דינרים. ולזה תקיש. וזה הוא ענין אומרו: לפי רוב המעשה אבל לא על פי המעשה.</p>
---	---

What the Rambam wrote that: 'One who distributes 100 coins 100 times is better than the one who distributes 100 coins all at once' does not seem exactly right to me. For according to my opinion, it is the opposite. There is more reward in giving 100 coins all at once, for two reasons. First, once conquers the evil inclination to give a large sum of charity, which is very weighty, than to give smaller sums, which are not that weighty on him. Even if one gives small sums all at once, it does not conquer the evil inclination, how much the more so one who gives those small sums over a period of time.

And from the perspective of the recipient, it is also better. Because it is better to give to a poor person enough to make a living from, rather than giving to many poor people, none of whom will receive enough benefit to really earn a living...

Yaavetz, Lehem Shamyim, Avot 3:15 (22)

<p>14) "You shall surely set aside" – This is in the Sifrei (Midrash Halakhah on Deut): "You shall surely set aside a tenth part of all the yield of your sowing that is brought from the field every year (Deut 14:22). I only learn this about agricultural produce that is liable for the tithe. How do I know this applies to various forms of interest and all other profits? For Scripture teaches: "all." It could have simply stated: "the yield." What does "all" come to include? Various forms of interest and anything that one profits from. (Tosafot to Taanit 9a)</p>	<p>(דברים פרק יד (כב) עֶשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶת כָּל תְּבוּאֹת זֶרַעְךָ הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה: תוספות מסכת תענית דף ט עמוד א עשר תעשר - הכי איתא בסיפרי עשר תעשר את כל תבואת זרעך היוצא השדה שנה שנה אין לי אלא תבואת זרעך שחייב במעשר רבית ופרקמטיא וכל שאר רווחים מנין ת"ל את כל דהוה מצי למימר את תבואתך מאי כל לרבות רבית ופרקמטיא וכל דבר שמרויח בו ...</p>
--	--

HAPPY HANUKKAH

**THANK YOU FOR BEING A PART OF THIS NETWORK
AND TAKING YOUR LEADERSHIP SO SERIOUSLY.**

**[YOU CAN FIND A LISTING OF ALL THE WEXNER ISRAEL
ALUMNI INITIATIVES HERE. PLEASE CONSIDER
FUNDING SOME OF THEM.](#)**

**TO REACH ANGIE, PLEASE EMAIL
AATKINS@WEXNER.NET**

**[YOU CAN FIND OUR RECORDINGS OF TWF ONLINE
LEARNING IN OUR RESOURCE LIBRARY AND BY
CLICKING HERE.](#)**